

ADEM TOK

- Őirler -

Yayın Tarihi:

16.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdal

gerçek sevi bende yoz eyleyende değil
bağlamaya aşığım
cana
canana
kirlenmemiş aş
gerçek sevgi bende
yoz eyleyende değil

ırmaklar bende başlar
günüşiği bende yatar
isyan damarlarımda gezer
kaynar kaynar çağlar

truvada aşilim
şilide neruda
şahsen pir sultan torunuyum
abdal abdal gezerim anadoluda

ırmaklar bende başlar
günüşiği bende yatar
isyan damarlarımda gezer
kaynar kaynar çağlar

(boğulsun derim bir damla gözyaşında batak
yalnız bir damla! fazlası ziyan
görülmez kimse bende hakir
EN YÜCEDİR BİRBİRİNİ DUYAN...)

(09.02.04)
f tipi hapishane EDİRNE

ADEM TOK

Ayıp

bendim eken tohumu
başaklarımı alan
başkası

görmeseydim keşke
mayalarken sevimi
mutluluktan nasıl
ışıl ışıl yandığını esmerliğinin

tahmin edemezsin
boynu büküklüğünü emeklerimin
acısını:
kimsesizliğimin
nasıl yandığını sinemin

mümkünatı yok
bir ben bilirim bir de BEN
kafa yorma boşuna
ol saygı duymam gereken
sebepden

-bolluk içinde yokluk
en ayıbı...-

(08.12.03)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Bağır mıştım

seni yüreğime sarmışım
hasretini gözlerime
sözlerini hayallerime almışım
yine gelmedin dün gece

oysa daracık pencereden
beynimi patlatırcasına
BAGIR

A

G

I

R

sana bağır mıştım

(04.02.03)

f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Bedeli Mecburiyetin

uyanasın diye uyudum
mecburdum
sana vurgun;
'gibi'leri olmayan! ..

ya kıramasaydım zincirleri
görebilir miydim
dur
asırlarımı kesip geleyim
bu işleyen küflü soğuşu
terleten alevi
oğul büyüten hasreti:
eksiklikten doğan

inci tanesiydim karanlıkta
fosforlu
işitemeyip
işitildiğim başkalarınca

uyanasın diye uyudum
mecburdum
sana vurgun...

(06.02.05)
numune hastanesi

ADEM TOK

Benginur

-adın sende yok bende hep sen var-

düŖte beklenen sevinç gibisin
yok yok O sun O...
kandırmayayım kendimi
itiraf edemediğim gibi hâlâ yüreğime
sakladığım ezgiyi:
sevdiğimi seni...

ahh bu aç(ı) r(l) ı(k)
bu ağı
bu aç
bu ayrılık! bengi
bul beni

(26.07.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Bihaber

yanagımı pencereye yaslayıp
her baktığımda yüzüne
demir parmaklıklar değdi
tenime

başını çevirip göresin diye
ismini haykırdığımda
başka haykırışlar karıştı
sesime

yılların öfkesiyle maziye dalıp
seni düşündüğümde
prangalar vuruldu ansızın
acımasızca yüreğime

(şubat 2002)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Bildiğim

dilek tutuyordun
kutup yıldızının kayıp
avuçlarına indiği gece

gözlerin kapalıydı ellerinle
kalbin
yerinden fırlayacak denli
heyecanlı

bana bulaşmıştı o anki sevincin
engeller olmasına karşın aramızda

neydi bu denli coşkulandıran dileğin
beni böyle her geçen gün daha fazla
umutlandıran yanın neydi

biliyorum
nedeni her sorunun:
yanımda olmayışın

(kasım 2001)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Bir Soluğun Eksikti

ne kadar çok benziyor çiçekler sana
tenin ne kadar çok benziyor dolunaya
bunlara baktığımda alışırım demiştim:
göremesemde seni

dolunaya baktım
duvarları aşır her göründüğünde;
sıska parmaklıklarla örülü
ufak penceremden
uzanmaya çalıştım çiçeklere
resimlerden

yanıldım
alışamadım
bir soluğun eksikti
sevinçten beni ürperten! .

(29.08.03)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Birikme

buğulu kirpikleri
bulutların
kokusu günebakanların
havada asılı

tenini özlüyorum
ahh melisa
kollarına düşeceğim vakte
nem topluyorum...

(14.10.05)
çamözü

ADEM TOK

Buğulu Çizgi

yağsa bir tomurcuk yasemen
penceremden içeri
alıp getirse koynuma
kaybolan baharları vakur yel
bir yağmur düşse avuçlarımın içine
selama dururdu dinime-imanıma
yer gök:
sen bana geldiğinde

kuzey rüzgarlarına yar olmuş
zifiri saçların
ki vurulduğum
gözlerime oturmuş kalkmak nedir bilmez
yıllardan bu yan bakışların
ki tutulduğum

bir kaç adım uzağımdaki sen
görünüyorsun bana
buğulu kuyulardan süzülen
ufuk çizgisinden

bağlayıp mecnun gönlüne
kaçarsan
unuttururum kendimi deyip
bakışlarımda saklanırsan
susarmı sanıyorsun
susarmı
bu öfkeye boğduğun parmaklar! .

(09.12.03)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Çıkmaz Gönül

-pencere yalnız dünyasını gösterir
birde konuşmuyorsa...eyvah çıkmaz! içe dönüş-

unutulmak daha mı iyi onarılmaktan
kırılan bir camı düşünüyorum
parçalarını yap(ıp) boz(up) bir araya getirerek
hep bir şeyler eksik arada
tuz harcı
buz malası
rüzgara yapışıyor yanıp sönen
yansı taneleri
öyle bir uğraşsamda
onaylamıyorum işçiliğimi
ustam,yaptığın işi önce kendin beğen
derdi

onarılmak
hep bir mesafe olur geliyor
unutulmak:ihanet!
barış bu kadar yaralı olur mu
iyileşmesin iyisimi aracı
çekiyorum düşüncemi kurgumdan

(04.06.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Dün Būgün Yarın

bir sen vardın
bir sen varsın
bir sen olacaksın

(ocak 2005)
taşdelen

ADEM TOK

Gel

bozkırlara renkler düşerken
esmeray gülümserken
yollara bakıp
seni düşünürken GEL

GEL!
şafak aynı canlılığıyla söküp
tütünüm benden ayrılmaya ant içmişken
hâlâ kabuğundayken gözler GEL

sığınacak limanım çalınırken
yağmurlardan kaçıp
düşerken yapraklar tüketip zamanlarını
üşüyorken GEL

GEL sar beni mevsimine
tozan karların arasından
özgürlüğe koşarken

(10.06.02)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Gidersen

gidersen güneş doğmaz odama
kanım donar
nefes alamam
gözlerim kararır
ayakta duramam

gidersen küserim şiirlere
boğulamam gülücüklerle

gidersen yıldızlar düşer ummana
çırpınışları fayda etmez
boğulur
yürümeyi yeni öğrenen bebek
dengesini kaybeder
başlar ağlamaya
gözyaşları sel olur

gidersen ışığım yiter
kendimin gölgesinde kaybolup
peşine takılan yel gibi ardından
seyyah olurum

(04.04.02)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Gülüşlerinde Saklıydı

gülüşlerin hiç değişmedi
öyle dinç
öyle çocuksu
öyle vurdumduymaz

değiştiremediler gözlerindeki ifadeyi
ağlamaklı anlarında bile bend kurdun
geçit vermedin gözyaşlarına
hep güldün
dişlerini sıkarcasına

anlamlıydı gülüşlerin
gülüşlerinde saklıydı her halin
gözlerin konuşurdu BİZİM DENİZler gibi
ama sır vermezdi kişiliğİN! .

gün olur gözlerin 1977 taksim
gün olur esrik bir ışık çamlıcadan bakar
gün olur hapisanede toprak mavi yeşil
randevu yerine ölümü eken EROL ZAVAR

(08.11.05)
ümraniye

ADEM TOK

Habersiz

oniki mevsim oldu içeri düşeli
görmeyeli yüzünü;
halini memleketin...

ses verirsin diye geldim başucuna
uyanmadın,o gece:
gözüme uyku girmedi
özlenen güneş şafağa durdu
birdenbire içimde

zindanla aranda kalan kalbim
don yemiş
yapraklarında çiy...

mavinin heybeti
grinin ürküsü
tozlu beyazın masumiyetinde şimdi gökyüzü
deli fişek rüzgâr ordan oraya çalıyor
sokağa atılan kağıt parçasını
sen hâlâ uykuda
bekliyorsun
parmaklarımın saçlarını taramasını

-uzak düşler kurma yorulursun
yorar:
uzak düşler kurmak insanı-

ziyaretim o geceydi
davetsizdim
habersizdin
geldiğimi hissetmedin
derindeydin. erimsiz
menzilsiz derinlikte...

uzağım
bekleme derim,uyan
adresim:
bulutların ardı

bilirsin,açtığında beyaz çiçeklerini vargitler
göçme zamanı gelmiştir artık yaylalardan
dönmeliyim
dönmeliyim daha fazla seni rahatsız etmeden hücreme
davetsizim
sayım gelir
uyanırım birazdan! ..

(10.02.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Hasep

-çocukla çocuk olursun aydınlık
ya kendinle...-

aynı fotoğrafta görülmek istemeyen
aydın(lığ) ımız var
ne kaçıp
ne uzanan ele cevap veren

yengi
yahut mağlubiyet
başka yolumuz var mı
bizi aldatmadan kurtaracak
kepaze yüzden;
bakışları içine gömük
yahut orada boynu bükük

dedi ya
o güçlü yürek:
'ey insanlar,kavgadan kaçarsanız eğer
bir yararınız olmayacak belki ama
koskoca bir utancınız olacak'
yaşam ve ölüm
aslında çok yakın birbirine
arada bir nefes
çek!
savur külünü...

ne yap
ne et
sınıfına ihanet etme!
-bir darbede alçalır bina-
susanı konuşur
en çok kaybedileni

(28.06.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Haset

bir bana aç göğsünü
bekleneni bekleyen merhabanım;
bir ben göreyim açan haleyi
yatırıp başımı yastığına

kaşlarını (ç) aldırma
onlar yazıyor şiirlerimi

bir bana aç sınırlarını
ben uyanmalıyım:söküşünle...

(09.06.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Hücredeki Bana...

sizin yürekleriniz özgür olsun
adımlarınızı ben atarım...

(09.09.06)
zara

ADEM TOK

Irakta Bir Kozalak

ıraklı bir çocuğum ben
savaş nedir bilmezdim
kanım toprağa dökülmeden

annem bir çam ağacı şimdi
bense kollarındaki tek kozalak
babam ve kardeşlerim
henüz dönmedi cepheden

nasıl düşünemedim avuçlarımı açmadan
gökyüzünden gelen
paraşütlü misketlerden kaçmayı
nasıl düşünemedim
savaşın böğrüne taş atmayı

savaş nedir bilmezdik bir zamanlar
ama bugün öğrendik
uçurumlardan aşağı yuvarlanınca
biz çocuklar

her an sayısızca komşular geliyor uzağımıza
bir kaç dakika sonra sanırım
uğrayanlar olur yanımıza

gelenler benden çok ufak
çoğu daha yürümeyi bilmiyor
yaşıtlarım yok diye canım sıkılmasına sıkılıyor ama
kimsenin gelmesini istemiyorum buraya

aaah...haa! soluduğu dumandan
annem yine öksürmeye başladı
kuşbakışı memleketimi seğredeyim derken
kollarından düşmeme ramak kaldı

sayısız kez ellerim, ayaklarım;
gövdem koptu
sayısız kez uykularım çığlıklarla doldu
anlayamadım özgür müyüm şimdi ben
bu özgürlük sayısız kez sonum oldu

sonsuzluğa keşmiş semanın altında
annemin kucağında uyuyan
ıraklı bir çocuğum ben
vurulmuştum
penceremdeki tüllerin ardında yanaklarımı
avuçlarıma yaslayıp
olup biteni düşünürken

ıraklı bir çocuğum ben
durduk yere 'ülkenize özgürlük getireceğiz'
dedi coniler
bir yandan evlerimizi akıllı(!) füzelerle yıkarlarken

diğer yandan
vahşi batının kovboy resimli cikletlerinden çiğneyip
yüzümüze güldüler

iraklı bir çocuktum ben
şimdi annemin kollarında bir kozalak
öksürüyoruz sabah akşam
toprağımıza düşen barutun
dumanına bakarak

nasıl söylesem
eskiden olduğu gibi
cihanda yaşanan herşey yansıyor bize
bahar istiyoruz artık
kendimiz için değil!
intihar etmeyi düşünen geleceğe...

(bu çıkar savaşlarını en iyi anlatan
ne bir söz ne bir şiir ne de bir slogan oldu
yalnız ve yalnız bu savaşların iç dünyasını anlatan
o minnacık sıska ellerini uzatıp
bir tike umut bekleyen çocukların,hayatın duygusuz tüyelerini
diken diken eden o esrarengiz bakışlarıydı)

(03.04.03)
f tipi hapishane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

İki Kabahat Bir Tanıdık İz

sana ihanet ettim
unuttum kaç kişiyle seviştiğimi
hayallerimde
neden başka kılığa giriyorsun
bir tuzunu bırakıp! ..

(26.07.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

İki Soru Bir Cevap Yahut Ya O Kurşun

-sen ölmemişmiydin
-her çağrılan yere gitmek
mecburiyetinde miyim...

(12.11.05)
sarigazi

ADEM TOK

İlk Gecikme

senden kopmak için
ille mazgallı kapımın sürgüsünü
çözmek gerekmez
adımlarını bilmemek (senli benli olan yollarına dökülen)
gözlerindeki ifadeyi es geçmek
hatta başka bir diyarı düşünmek dahi
senden kopmak demektir

senden kopmak için
ille bir dış etki gerekmez
kısırım kandilimi
çekilirim köşeme
yalnız sen görürsün beni

kaldırıp yere vurmak
nede kolay
bir çerçeveyi
ben seni bulana kadar
kaç dil yor(ul) dum
heyula çıkmazıydı hep çoğu
duvarları kimse anlamıyor
kendini ören yosundan başka
ben anladım;
arkadaşı umut
kuzguncuğa yaslanan

senden kopmak için
elveda demem gerekmez
geç kalırım
-söz verilmiş- buluşmaya

(26.06.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

İmkansızlığın Şiiri

bir şiir yazsam diyorum
filistin gibi
attığım taş olsa
filistin gibi

yaşamak şakayada gelmez
çocuk yaşta ölmeyede
ama hayat
filistin gibi

düşlerim filistin
umutlarım kavgamda...
ellerimin düştüğü
parmaklıklar soğuk ve تنها
pencerem melekleri bekleten
zenci nabo gibi
filistin

bir sevgilim var
filistine benzetiyorum
öyle dirençli
ve esmer
öyle imkansız

bir şiir yazsam diyorum
filistin gibi
attığım taş olsa
filistin gibi

(04.08.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Kafalardaki Soru Ve Cevabı

yıllardan sonra uzaklardan
umulmadık bir anda
ansızın
çıkıp gelecek
gelip aynı yüz ifadesiyle
kapıları dövüp
bizleri sevince boğacaklar mı...

aynı gürültüyle çıkıp geleceğiz
ummadığınız bir esnada
şaşırp kalacaksınız
kapıları açtığınızda! ..

(kasım 2002)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Karanlıktan Sıyrılan

yaşamın gizlerini yaşıyorum sende
maddenin diyalektiğini
ve
çelişkilerini özömsüyorum
süratli bir şekilde karanlıktan sıyrılıp
aydınlığa atılıyorum
henüz soluyorum yaşamı
bu evrende

(08.04.02)
f tipi hapishane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Kardelen

Kar
Ağaçları süsledi
Rüzgara tutundu
Direndi sende
Engin saydığın arkadaş
Lacivert akan kırağı süzülür
Esmerliğinin kıyısından
Nurhak eteğine yavaş yavaş

(17.09.05)
çamözü

ADEM TOK

Kayıp

onlara'çalınan bir ömür'demeli
parlayacak yangının
kıvılcımdayken söndürülmesi...

şu mezar yerine koyulan taşın altında
o olabilir mi
şu yaban kuy(t) uda
iz değmemiş bir bölgenin! .

unutup gitti iki damla
yaş
gözleri
keşke kızabilseydi...

gün senelere döndü
seneler umut içinde umuda;
yüreklerine ağlayan

saman çöpüne sarıldım
coplar ortasında
dökülen kanda
aradım
seni aradım evlat
mavi hudutta

bu mahzunluk benim
su yüzüne dokunmayan yunuslarımın;
bu mahmurluk...
bir torun sahibi olma tutkusu
oyarken onlarla
sakallarımı çekiştirme hayali
bıyık altında gülerek

kızıyorum kendime:
-bırak efendiliği ey yürek
nisyana isyan gerek
unutmak karanlıktır; uyulur

alıyorum tek dişli askılıktan
ceketimi
belki laf mesaisinde açlığa itilmiş
bir çöplüktesin!

kalk gel eşoğlu
bugün babanın günü

(21.06.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Martı

çılgınlını ömrüyle gönderen
sensin açan tomurcuk bugün
budansada yer yer kollarımız
şafak umutlu
biz umutlu

-umut sebeple doğar durduk yere değil-

çiçektesin
asıl meselede bu ya:
şu don yiyen,
şu yeşili gizleyen zamanda

martı=emek,ekmek; gülümsemek
(bu çağrışım senin)

sende sevmedin zulmeti...

(28.02.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Memleketimde Sonbahar

şimdi kuruyan yapraklar
sarıya kızıla kesmiştir memleketimde
serçeler bankların altına sığınmıştır
yağmurdan bilirim

kuruyan derelerse
yapraklar altından bağlara
su yürütmeye başlamıştır
gizliden

alaca şafağında bulutlar
elvan elvandır
efkara göç etmiştir şimdi
insanları memleketimin

orada toprak
ve
hava
orada
sonbahar
ve rakı
şimdi bambaşkadır

bense burada...

(10.07.03)
f tipi hapishane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Name

ilkar çiçeğime

demek dizlerine değdi çocuklarım
(g) örebilseydim...

gönderdiğin çiçek resimlerini ektim
gelip onlara konuyorlar:
düştten kelebeklerim

saksım:çay bardağım
toprağım:yok
oldu...

bana güneş alan bir penceregönderir misin
biraz orman kokusu:
yağmur yemiş
biraz dağyeli:
saçlarını yana atmış
(ardıçlardan anlarım)
ve biraz umut taşan dairliğinden...

adın geçen şiire henüz başlayamadım
başlanılacak gibide değil ki...

dileğini gönderiyorum
kaymadan gündüzleri
gördüğüm yıldız
düşmeden geceye ay

sevmediğini kazıdım aklıma:
vedalaşmaları
merhaba! ..

(19.07.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

O Bir Gün

o bir gün açılan kelepçe

o bir gün bir gün
ad bekler
sadece

o bir gün
yanağımı yanağına yaslayacağım
incitip özlemleri...

o bir gün
sen
ve
ben

sualler bize baksın! ..

(13.06.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Orkhe

gün karanlıktan yoğrulur
karanlık:günün yorgunluğu
uyandırmak borcumuz
en koyu anında

bir nöbetçi iki yakayı tutamaz
biz arayı bilelim
DALGA DİPTE KUŞANIR...

(27.05.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Özgeyâr

alışılmamış bir soluksun
başka başka baharlar
dikkat et kaybolursun
yabancısın bu aleme

geçince bahsin dillerde
neden tuhaf oluyorum
neden dönüyor
ismini gördüğüm satırlar
kardelen bahçesine
yalnızım
en yakınımda olsan bile

karanlığı yırtan ayışığı
sen ismini koyamadığım şiirimsin
sen dünyanın tek harikası
güzelliğın safir devrisin

zambak desem zambak boyun kırıyor
nilüfer desem odasına çekilip ağlıyor
sen farklısın özgeyâr
gökyüzüne baksam sayısız gövde kayıyor

geçince bahsin dillerde
neden tuhaf oluyorum
neden dönüyor
ismini gördüğüm satırlar
kardelen bahçesine
yalnızım
en yakınımda olsan bile

(17.12.03)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Perestij

-yine seni düşündüm
düşümün içinde-

seviyorum sözcüğü yetmiyor
içimdekini tanıtmaya
bu bir tutku
ilerledikçe vakit
hudut bilmeyen

olmadığın yerde yokum
olmadığın yer susku
açtıkça arayı rutin adımlar
yaşam belirtisi göstermeyen

tutunurum direngenliğime
bağlanırım dahası
yalnız kaldığında piyale
her özlem bir kavuşmadır derim
kırarım hüznüleri
sarılırım geceye sen diye

yıldızları gözlerimde aradım
pencere ne gezer;
yatırıp sipere kirpiklerimi

üşüten bir alaz:olmayışın
dudakların ucundaki sarhoşluk bulaşır
imgelerden
ne isterim
hissedeceğim sıcaklığından başka senden...

(ocak 2004)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Saçları Yağmurlu Kız

hanımelleri kokmaya başladı
erikler çiçek topluyor dallarına
dışarda hafif tebessümlü
ıslak bir ilkbahar
benim yollarda adımları bir kızın
oydu güneşsizliğimde
avuçlarında yüreğime
gün taşıyan
bulutsuzluğumda yağmurum
damarlarımda soluğum olan
içimde bir çocuktan
gözlerimde kardelen büyüten
ne fırtınalar koparken gözelerimde;
ne çığlar düşerken

girdiğim bütün yollar
-kendimi bildim bileli-ona çıkar...

(22.04.05)
sarigazi

ADEM TOK

Sebep

yaşanan olaylardır
sebepler
ezgilere
şiiirlere
türkölere
tarihlerin yıkılıp
ekinlerin
biçilmesine...

ADEM TOK

Sen Nerdesin

güneş doğarken
bir sabah vakti kendi halinde
kelebekler kanatlanırken soluk soluğa
guruplar halinde gökyüzünün maviliğine
sen nerdesin...

yorgun geçen bir günün ardından
şimşekli gürültülerle uyanırken uykudan
her şey yerli yerinde duruyorken
açıp gözlerimi baktığımda başucuma
sen nerdesin...

(kasım 2002)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Sevdalım

görüyorum seni mavim
11 adım boyuna
5 adım enine

beyaza bürünmüş edalı gelin
gibi
seni görüyorum
bulutlar içersinde

görüyorum seni
sevdalım
mavim
gözlerime dolan
duygu yoldaşım benim

(01.06.03)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Son Adım

ne kaldı sevgilim
gölgeden çıkmasına şafağımızın
gayrı verir adresini çocukluğunun
avuçlarından düşen
düşlerimizin gelincikleri...

bak kendine
yüceltilerin aynasında kardelen çiçeğim
saçlarına bak
bak:
saklı kalan bir cennet bahçesi daha
çıktı günyüzüne...

-hatırlıyor musun dünü
(boynundan kurşunlandığını gülüşün) ve
bugün yanaklarında unuttuğum hüznü...-

(16.10.05)
çamözü

ADEM TOK

Son Ezgi

kavgayla yaşamak
en güzeliydi emeklerimin
soluyanı sevmek
en yücesiydi değerlerimin

son ezgim olsun
kanat çırpışları kelebeklerin
son ezgim olsun
naraları esriklerin

en ilginç anılarım
hapishane anılarımdı
en büyük hayalim
firari olmaktı:
sevdamin koynunda

son ezgim olsun
adanmış ömrümün dost belası
ilknur çehresi
son ezgim olsun
mavi suskunun
kardelen direnci

(10.11.03)
f tipi hapishane EDİRNE

ADEM TOK

Sosyalist

beni var eden
çıplaklığımı gizleyen dallarım...;
halkım ve
benliğim
için
düşünmeliyim
üretmeliyim
ekerek inancımı

daha
daha fazla...

yeterli değil
günün koşullarında bu verim
(çocuklarım aç yatıyor)
kesintisiz yağmalıyım
çağlayarak
ömür yemesi için:
ben deyim ıslanmayan yerin
siz deyin ruhsuz bedeninin
dargınlığının
yalnızlığının
soysuzlaştırılmaya çalışılanın

(30.10.03)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Sürgülü Mürekkep

-ellerimi öpme yeşil olurum
maviyi sevdiğe-

sabah senle kalkıyorum
akşamım seninle
bir özlem türküsü tutturan dizelerim
çiktıkça denizden ağlar ağlar

çiy tutan aşkların kaymağında
tepe taklak açılan tutku tanelerinin çekirdeği
vurur gönlüm çatısına
katmer katmer açan sevda çiçeği

açma kirpiklerini ey şafağım
sende kalsın konuşan-konuşmayan hallerim
sende kalsın tüm anılar
taşırısın dahasını dev yüreğinle
sınırlarını bilirim
en koyu karanlık sökmenden önceki ansa
bahtiyarlığına az kaldı!

çiy tutan aşkların kaymağında
tepe taklak açılan tutku tanelerinin çekirdeği
vurur gönlüm çatısına
katmer katmer açan sevda çiçeği

umuda yazıyorum şiirlerimi
nasıl ki suya iz düşerse
silme avuçlarını
bırak nemli kalsın...

(11.04.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Sürgüne Dair

-bir hazan yağmuruydu kayboluşun
dün bir hazan yağmuru daha durdu-

senden gelen en derinimde yüzer
senden olmayan boğulur
boy gösteremedim...
kaç defa aldım kalemi elime
çizemedim
çizemedim resmini! .

yalnızlığımın nedeni sensin
yanımda bin var
sen yoksun
sılayâr,özlemyâr; özgeyâr
bu boşluk bir senle dolar

zifir gözlüm bu ne derinlik
baktıkça boyna düşüyorum
bir fecrikâzıp ezgi
heyhat kendimi alamıyorum

bir yangınsın küllerimde
susun ateşte bağırın ateş
çağlayan su:don tutan suda
bir yapraksın köklerimde
göz çukurlarımda yakamoz
ay gezer
saçların karanlık

avucuna yazıyorum dudaklarımla:
ümitlerimle bakıyorum sana
yüreğimle...

bir yerlerde uyuyan trensem
sen bekleyenim ol
garlarda
umutlarımla yürüyorum sana
yüreğimle;
akkor yalkısındaki...

-kar gökte erisede
düşmek değildir boynunun borcu
adımlar niye
ya boşluklar...-

yola çıktım geliyorum
fazla beklemezsin garlarda
hayallerinde tenimin sıcaklığına
uyanişında mısralarımın duldasına sığın
çek üzerine gecenin ayazında gözlerimin yorganını
yüreğinde bana bir türkü söyle

yola çıktım geliyorum
akşamların serenatsızlığı
yolların sahipsizliğinde...

ıssızlık ne yaman
bende kaldım bir zaman
o çelişkide
ya tutmasaydın elimi
ya düşmeseydi o damla çöle...

yola çıktım geliyorum
yemyeşil:
maviyi senden
sarıyı limon sinen iğde ağaçlarıyla kaplı
defterlerimden toplayarak;
çatmaya bekleyişine...

yola çıktım geliyorum
ellerini almaya
sende yorulmaya
şilep nasıl yorgunsa
ve bir o kadar sabırsız...

yola çıktım geliyorum
şu durak tanıdık
saçlarına vuran yılların dışında
pek değişmemiş

(12.07.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Şafak:Gündoğumu

ne kaldı şurda gündoğumuna
ağırlaşsada adımları saatlerin
kapanmasada gözleri...

baykuş bakışlı şafakları
ne vakit bu kadar bekleye durdun
ne vakit erken kalkıp ranzandan
uyanışını seyrettin
bir bu vakit:
özlemin
endami görülmemiş

ne kaldı şurda gündoğumuna
kar soluklu bir romanın ömrü
lekensiz çıkma yolculuğa
uzatırsın tahammülünü

nereye götüreceksin bu heyecanın
kaldığın dizeler hasret tutmuş
tirbuşon vurulmuş tozalmadan
bıraktığın şaraplara
dil dökmez gayrı kimseye balıkçına uğrayan
yalıçapkını;
kursagina takılsada üç-beş lokmanın hayali
unutmadı zira vefasız ayrılığını
geda yine kelepçeli

ne kaldı şurda gündoğumuna
gelindiğinde imgelerin sonuna
bu ayak sesleri yabancı değil
tırmanırken kuzguncuğa

(16.04.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Tarifsiz

seni ne kadar sevdiğimi
ben bile bilmiyorum...

(09.02.06)
yoğun bakım ünitesi HAYDARPAŞA

ADEM TOK

Tohumdan Sarmaşığa

kavganın aleviyle
insan sevgisiyle boy verecek yüreğin
yatağının sıcaklığıyla
kendisine emek veren ellerin özverisiyle
tohum misali göğüs kafasına yavrum

şimdi senin saf yüreğin
kundağına yeni sarılmış tohum
yarın yetişip
ertesi gün saksısına sığmayan
sarmaşık olacak

sonra koşacaksın
bendlerini parçalayan nehirler misali
koşacaksın
inancının o içerisinde beslediği şafakla
bir kereye mahsus
ilelebet buluşmaya

tutabilene aşk olsun
koşarken sen yolunda

(13.06.03)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Tutsak Düşen Şafaktır Bizleri Çağırın

tutsak düşen şafaktır bizleri çağırın sevgilim
bir gecede göz almıyor ki parlayan ışık
iyi bakarsanda görürsün yıldızları
çökmeden karanlık

en güzel imandır sevgilim
insanın insanı,doğayı sevmesi
bir başak misali
bir çocuk ağzıyla gülmek deli gibi

toprağı işlemek
onunla bütünleşip ezgisine kulak vermektir
en güzel his sevgilim
ve en mühimi özsaygı
ve kimilerinin tahammülden öte içinde ukde olan
paylaşım
saban izine düşen çekirdeğin
sevi halayıyla yayılıp
mutluluktan çağıldayarak avuçlara akışı

öğretebilmek insanlara en güzeli:
yalnız bir dokunuştan ibaret olmadığını
elele tutuşmanın

hep belaya sürükledi
içimde pankart açan adalet duygusu beni sevgilim
ne candan değil mi
mesele kalırmıydı herkeste bu denli
mesuliyet kıpırtısı olsa

gözlerin,
saklı kalan (saklı kalan:kelepçeye vurulmuş bir belirtidir, bence)
tüm belirtilerin anahtarı gözlerin
derinliğine inmek zor olmasa gerek
bulanık bir suya bakıp birşeyler arar gibi...

-sözde değil
gözde ara arayacağını... tabii bulabilirsen sokağını
gözdeki yüzün-

(09.04.04)
f tipi hapishane EDİRNE

ADEM TOK

Unuttum

kaç gece yıldız aradım
kaç şafak eli boş döndüm
çukurda ki hücremin
alçak penceresinden

okudum
şiiirler yazdım dünyama dair
kendime kızdım:
geçinemediğimden
küstüm
konuşmadım günlerce

dardı yansıyan
dardı doğal olarak düşler
ağarık suskuyu yırtan
asil kanıydı yalnız inancın
devindikçe gençleşen

kaç akıntı aradım
kaç kez boğuldum
unuttum! ..

(şubat 2004)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Uzak Yöreden Dostlara

en coşkulu heceleri ve
en şiirsel cümleleri
seçip alfabeden
satırlara dökün

beni o satırlarda bulacaksınız

unutmayın
beni filiz edecek
toprağımdan diriltecek olan
sizlersiniz

yaşatın beni daracık mekanımda
yaşatın kavganızda
o hiçbir şeye değişmediğim
o eşsiz
yarınlar adına

olmasın özlemim:
kemikleri nazım hikmet in

(mart 02)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Ve Yine...

yine yankılanıyor bağışlarınız
tel örgülerin
taş duvarların
demir parmaklıkların ardından
yine geliyor bağışlarınız
meydanlardan
çınlıyor kulaklarım
duyuyorum
tüylerim diken diken
yine görüyorum
şafakların dalgalanan
kıyılarına kalkan dumanı
kor alevler sıçrıyor
kurumlu yüzlere
yine karanlık çöküyor
güneşse avluya düşmeden
hücreyi aydınlatmadan batıyor
ve yine bizler
halaya durup
türküler söylüyoruz
karıncalı iklimlerde

(21.03.01)
f tipi hapishane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Yalçındı

yalçındı o hep yalçın
imkansız olanı başarır
yalçın kayaları aşardı
yalçındı o hep yalçın

yorulmak nedir bilmez
coşkusu hiç dinmezdi
o neredeyse
çocuklar oradaydı
gece gündüz kavramı kalkar
düşman bozguna uğrardı
yalçındı o hep yalçın

firariydi umutları
sevinçleri
kendisi
umulmadık andaki gözyaşları ve
dalgınlığı
ve o düşündüren bakışları
yalçındı o hep yalçın

değişmezdi hiç bir zaman
hiç bir şeye
koynunda sakladığı
ömür billah kimseye göstermediği çiçeği
vurulmazdı bundan yüreği
yalçındı o hep yalçın

inatçıydı kimi düşünceleri
mas maviydi
küçükken oynadığı bilyeleri
kimse bükemezdi bileğini
yalçındı o hep yalçın

(12.07.02)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK

Yaprak Mevsimi

cemre düştü üç göğe
çıktı yuvasından kumrular
atlas yandı
eridi yüceltilerdeki karlar

bu zaman:açlıkları bastırma
emiyor özsuğunu yeşil
damarlar canlanıyor

önce tomurcuk doğanın yasası
sonra serpiliş
açılarak demet demet
varılmayan köye
çatlar zemheriyi atlatan kabuk
masumiyet çıkar özgeliğinde
hava kenger kokar...

(13.04.05)
sarıgazi

ADEM TOK

Yaşamak İçin

-yollar hayata aılışımızdır
nerden biliyorum:
yıllar oldu ıkmayalı! ..-

güneşi gördüm biraz önce
biraz
şimdi lekelerini itiliyorum
serpmek için duvarlarıma
elbiselerimden; inceden...

korkutuyor bu ten:
bu kadar beyaz...

inandıkça umut
hep var
olsada
olmuyor yalnız
yaşayan kim yalnız? ki...

(21.07.04)
f tipi hapisane EDİRNE

ADEM TOK

Zamansızdı

zamansızdı herşey
tomurcukların patlaması
günün ışması
gidişin
umulmadık dönüşün
dağların doruğundan tel örgülerin ardındaki
suretime gülüşün

zamansızdı
ellerimdeki kelepçeleri görüp
ürperişin

gölgenle avludaki adımlarıma
ortak oluşun
uyanırken şafağın seyrinde
içime doluşun
zamansızdı

zamansızdı vedan
ve
o
güzel
merhaban

(mayıs 2002)
f tipi hapisane TEKİRDAĞ

ADEM TOK